

اکتینوباکترهای دریا: منبعی برای کشف داروهای جدید

محمد نظریان^۱، ایرج نبی پور^۲، اکرم نجفی^{۳*}

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه خلیج فارس بوشهر، گروه زیست شناسی سلولی و مولکولی، آستانه، مرکز تحقیقات زیست فن آوری دریایی خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر

چکیده

اکتینوباکترهای دریایی منبع ناتامامی از متابولیت‌های ثانویه جدید می‌باشند که از دیدگاه درمانی و صنعتی بسیار حائز اهمیت هستند. بیش از ۲۲ هزار متابولیت ثانویه میکروبی شناخته شده است که ۷۰ درصد آنها به وسیله اکتینوباکترها تولید می‌گردد. اکتینوباکترهای موجود در خاک از دهه ۱۹۵۰ مورد بررسی قرار گرفته اند و ترکیباتی از آن‌ها به دست آمده که دارای ویژگی‌های مهمی مانند اثرات ضد میکروبی، ضد توموری، ضد سرطانی و سرکوب کننده سیستم ایمنی می‌باشند. با این وجود به دلیل استخراج ترکیبات مشابه از اکتینوباکترهای موجود در خاک، در سال‌های اخیر مطالعه آنها با استقبال کمی مواجه شده است. ارزیابی نقش اکولوژیکی اکتینوباکترها در اکوسیستم دریا بسیار مورد کوتاهی قرار گرفته است. در حال حاضر اکتینوباکتریای جدا شده از محیط دریا به دلیل تولید متابولیت‌های ثانویه جدید که دارای تنوع ساختاری و فعالیت‌های زیستی منحصر به فرد می‌باشند و نیز افزایش نیاز به توسعه عوامل دارویی جدید و قوی، بسیار مورد توجه قرار گرفته اند. متابولیت‌های ثانویه جدیدی که از این گروه باکتریایی جداسازی شده است دامنه وسیعی از فعالیت‌های زیستی شامل ضد باکتریایی، ضد قارچی، ضد سرطان، ضد تومور، سیتو توکسیک، ضد التهاب، ضد انگل، ضد مalaria، ضد ویروس، آنتی اکسیدان، ضد رگ زایی و غیره را نشان می‌دهند. در این مقاله مروری پژوهش‌ها و زمینه‌های ارزشمند کاربردی بر روی اکتینوباکترهای دریایی در زمینه متابولیت‌های ثانویه فعال از نظر دارویی موردن ارزیابی قرار می‌گیرد. ترکیبات فعال زیستی حاصل از اکتینوباکترهای دریایی دارای ساختارهای شیمیایی متمایزی می‌باشند که می‌توانند مبنایی برای ساخت داروهای جدید به منظور مقابله با عوامل بیماری زای مقاوم باشند. با افزایش پیشرفت در علم و تکنولوژی در آینده تقاضای بسیار بیشتری برای ترکیبات فعال زیستی جدید حاصل از اکتینوباکتریای دریایی وجود خواهد داشت.

واژگان کلیدی: اکتینوباکترهای دریایی، متابولیت‌های ثانویه، ترکیبات فعال زیستی.

پذیرش برای چاپ: مرداد ماه ۹۳

دریافت مقاله: اردیبهشت ماه ۹۳

مقدمه

غنى ترين و متنوع ترين منبع برای آنتي بيويتيك ها باقى مانده است (۲).

دریا بیش از ۷۰ درصد از سطح کره زمین را پوشانده است. این محیط از تنوع زیستی خارق العاده ای برخوردار است به طوری که بیش از ۹۵ درصد از کل بیوسفر (زیست کره) را در خود جای داده است. تنوع میکروبی در این محیط منبع بی نهایتی از ترکیبات شیمیایی جدید را ایجاد نموده است. اگرچه ۹۹ درصد از ترکیبات میکروبی مانند آنتي بيويتيك ها و متابولیت ها از

امروزه مطالعه بر روی داروهای جدید، به ویژه آنتي بيويتيك ها، که بتوانند از انتشار عوامل بیماری زای مقاوم به آنتي بيويتيك جلوگیری نمایند و یا با بیماری های تهدید کننده زندگی مانند سرطان مبارزه نمایند از اهمیت ویژه ای برخوردار می‌باشد (۱). با وجود پیشرفت های قابل توجه در سنتز شیمیایی و سنتز مهندسی شده ترکیبات ضد میکروبی، اما طبیعت هنوز به عنوان

* آدرس برای مکاتبه: بوشهر، مرکز تحقیقات زیست فن آوری دریایی خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر. تلفن: ۰۹۱۷۳۷۳۶۷۷۹. پست الکترونیک: akna85@gmail.com

به دست آمده است. در حقیقت جنس استرپتومایسیس به تنها یی توانایی تولید بیش از ۸۰ درصد از فرآورده‌های طبیعی اکتینوباکتریایی که تاکنون گزارش شده است را دارا می‌باشد و از این نظر در دنیای میکروب‌ها بدون رقیب باقی مانده است (۲).

در این مطالعه مروری مهم ترین متابولیت‌های ثانویه و ترکیبات فعال زیستی جدیدی که در اکتینوباکترهای دریایی شناسایی شده است را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

اکتینوباکتریای دریایی: منبع جدیدی از فرآورده‌های فعال زیستی
اکتینوباکترها متعلق به خانواده اکتینومایتاسه (Actinomycetaceae) می‌باشند. این گروه از باکتری‌ها به دلیل توانایی تولید متابولیت‌های ثانویه متعدد در برابر میکرو ارگانیسم‌های بیماری‌زا، به خوبی شناخته شده‌اند. اگرچه این باکتری‌ها بیشتر از منابع خاکی استخراج شده‌اند، اما اولین گزارش جداسازی اکتینوباکتریوم تشکیل دهنده میسیلیوم از رسوبات دریایی به ده‌ها سال پیش مربوط می‌گردد. این گروه از باکتری‌های رشته‌ای با محیط زیست دریایی به خوبی سازگاری یافته‌اند و می‌توانند پلیمرهای پیچیده زیستی را تجزیه نمایند (۲).

اکتینوباکترهای دریایی اقتصادی ترین و از نظر بیوتکنولوژی با ارزش ترین پروکاریوت‌ها محسوب می‌شوند. اکتینوباکتریا شامل جنس‌های استرپتومایسیس (*Streptomyces*), آرثروبکتر (*Arthrobacter*), اکتینومایسیس (*Actinomyces*), آرتروبکتر (*Frankia*), کورینه باکتریوم (*Corynebacterium*), فرانکیا (*Corynebacterium*), میکروکوکوس (*Micrococcus*) و میکرومونوسبرا (*Micromonospora*) و چندین جنس دیگر می‌باشند (۱۱-۱۳). از این میان جنس استرپتومایسیس به تنها یی تعداد زیادی از مولکول‌های فعال زیستی را تولید می‌نماید. این باکتری پتانسیل بالقوه‌ای در سنتز ترکیبات زیستی دارد و از این نظر در میان سایر گروه‌های میکروبی بی رقیب می‌باشد.

بیش از ۵۰۰ گونه موجود در جنس استرپتومایسیس بین ۷۰ تا ۸۰ درصد از متابولیت‌های ثانویه را تولید می‌نمایند (۲).

میکروارگانیسم‌های خاکی مشتق شده است. با این وجود از اوخر دهه ۱۹۸۰ تلاش‌ها برای دستیابی به ترکیبات جدید و مهم زیستی از منابعی مانند دریا که کمتر مورد بررسی قرار گرفته‌اند، آغاز گردید (۳ و ۴).

تجزیه و تحلیل ساده داده‌های مطالعات گذشته، نشان می‌دهد که یک جستجو با عنوان "دارو از دریا"، با افزایش ۱۳ درصدی در هر سال مواجهه بوده است و این میزان در حال افزایش می‌باشد. بنابراین به جرأت می‌توان گفت اقیانوس‌ها، کتابخانه عظیمی از ترکیبات و محصولات طبیعی منحصر به فرد و مواد فعال زیستی امیدوار کننده و شگفت‌آور می‌باشند، که هرگز در محیط زیست زمینی یافت نمی‌گردد (۵).

اخیراً به اثبات رسیده است که کف اقیانوس، اکوسیستمی است که فرم‌های منحصر به فردی از اکتینومایست‌ها را در خود جای داده است (۶). به نظر می‌رسد که اکتینومایست‌ها در تمام طول اقیانوس توزیع شده‌اند. به طوری که در مناطقی مانند نواحی جزر و مدی، آب دریا، ماهی‌ها، عروس‌های دریایی (۷ و ۸)، خزه‌های دریایی، مانگروها (۸)، اسفنج‌ها (۹) و در رسوبات اقیانوسی (۱۰) یافت شده‌اند.

از آنجایی که شرایط محیطی دریا در مقایسه با محیط خشکی بسیار متفاوت است، به نظر می‌رسد که ممکن است اکتینومایست‌های دریا نسبت به فرم خاکی خود ویژگی‌های متفاوت تری داشته باشند. بنابراین آنها قادر خواهند بود که ترکیبات فعال زیستی و آنتی بیوتیک‌های جدید تولید نمایند (۷). تحقیقات انجام شده تاکنون این فرضیه را مورد حمایت قرار داده است. به طوری که مشخص شده اکتینومایست‌های دریا انواع مختلفی از متابولیت‌های ثانویه جدید با فعالیت زیستی منحصر به فرد را تولید می‌نمایند (۶). مطالعات نشان داده است که این ارگانیسم‌ها نه تنها از نظر اکولوژیک و تاکسونومیک مهم می‌باشند بلکه برای تولید ترکیبات فعال زیستی جدید مانند آنتی بیوتیک‌ها، ترکیبات آنتی تومور، ترکیبات سرکوب کننده سیستم ایمنی، آنزیم‌ها و مهارکننده‌های آنزیمی نیز حائز اهمیت هستند (۸).

بیشتر این ترکیبات از جنس استرپتومایسیس (*Streptomyces*)

مسیرهای سنتز NRPS (پلی کتاید سنتاز غیر ریبوزومی) و PKS (پلی کتاید سنتاز) هستند. حضور این آنزیم‌ها نشانه‌ای از تولید متابولیت ثانویه می‌باشد (۲).

با وجود پیشرفت‌های اخیر در روش‌های کشتی که برای جداسازی اکتینوباکترهای دریایی نادر وجود دارد، اما بسیاری از این ارگانیسم‌ها هنوز غیرقابل کشت نمی‌باشند و برای شناسایی آنها باید از روش‌های مولکولی استفاده نمود. بنابراین روش‌های متاخنومیک برای شناسایی میکروب‌هایی که قابل کشت نیستند و نیز برای جداسازی ژن‌های آنها مفید خواهند بود (۱۶).

متابولیت‌های ثانویه حاصل از اکتینوباکترهای دریایی

با کشف آنتی‌بیوتیک پنی‌سیلین در سال ۱۹۲۹ مشخص گردید که میکرووارگانیسم‌ها می‌توانند به عنوان منبع غنی از فرآورده‌های طبیعی در درمان مورد استفاده قرار گیرند. پس از آن در حدود ۵۰ هزار فرآورده طبیعی از میکرووارگانیسم‌ها جداسازی گردید که بیش از ۱۰ هزار مورد آن از نظر زیستی فعال می‌باشند (۷ و ۱۲). در حال حاضر بیش از ۱۰۰۰ فرآورده میکروبی به عنوان آنتی‌بیوتیک، عوامل ضد تومور و ... استفاده می‌شوند (۷).

در سال‌های اخیر اکثر آنتی‌بیوتیک‌هایی که منشا میکروبی دارند از یک گروه از باکتری‌های خاک زی که به راسته اکتینومایستالس (Actinomycetales) تعلق دارند به دست آمده‌اند (۱۲ و ۱۷). از میان میکرووارگانیسم‌های مختلف بدون شک اکتینوباکترها بزرگ‌ترین تولید کننده متابولیت‌های ثانویه هستند (۱۲). به طوری که هر سویه اکتینوباکتریایی به طور ژنتیکی توانایی تولید ۱۰ تا ۱۵ متابولیت ثانویه را دارا می‌باشد (۱۷ و ۱۸).

از میان متابولیت‌های میکروبی که تاکنون شناخته شده است، ۴۵ درصد (حدود ۱۰ هزار ترکیب) از راسته اکتینومایستالس جداسازی گردیده است (۲). از میان سهم استرپتومایسین‌ها ۷۵ درصد و سهم بقیه اکتینومایست‌های نادر ۲۵ درصد بوده است (۱۲).

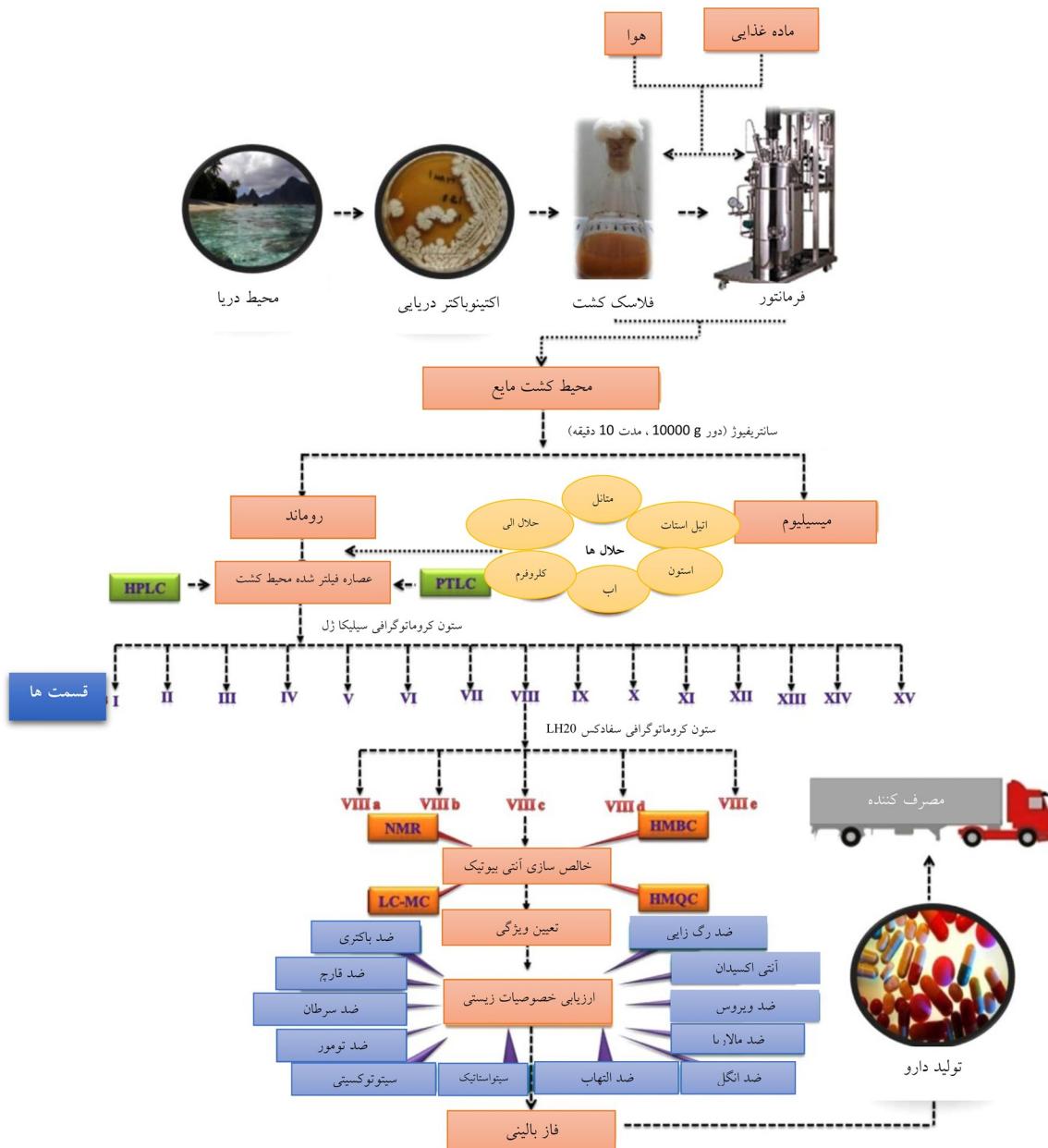
این جنس تاکنون ۱۳۳ آنتی‌بیوتیک مختلف مانند استرپتومایسین، اسپکتینومایسین، تراسایکلین، کلروتراسایکلین و اریترومایسین استخراج شده که در پزشکی، صنعت و کشاورزی مورد استفاده قرار می‌گیرند (۱۴).

این ترکیبات گسترده وسیعی از فعالیت‌ها مانند فعالیت ضد باکتریایی، ضد قارچی، ضد سرطان، ضد تومور، ضد التهاب، سیتوتوکسیک، ضد انگل، ضد مalaria، ضد ویروس، آنتی‌اکسیدان، ضد رگ‌زایی و ... را شامل می‌شوند (۲). یکی از دلایل مهم کشف متابولیت‌های ثانویه جدید، رفع مشکل درمان عوامل بیماری زای مقاومی است که دیگر به داروهای کنونی حساس نمی‌باشند. امروزه تعداد مرگ و میر‌های ناشی از این میکرووارگانیسم‌های باهوش در حال افزایش است. بنابراین متابولیت‌های ثانویه استخراج شده از اکتینوباکترهای دریایی ممکن است اساسی برای جدید داروهای جدیدی باشند که کارایی لازم برای از بین بردن میکروب‌های های مقاوم را دارا باشند (۶).

با توجه به اهمیت بسیار بالای این باکتری‌ها در تولید آنتی‌بیوتیک و همچنین نظر به بروز پدیده مقاومت به آنتی‌بیوتیک‌های قدیمی، ضرورت زیادی برای پایش منظم این باکتری‌ها به منظور شناسایی و استخراج آنتی‌بیوتیک‌های جدید علیه عوامل بیماری زا وجود دارد (۱۴).

حضور اکتینوباکترها در اکوسیستم‌های مختلف خاک و دریا و سازگاری آن‌ها در این مناطق، از دلایل اساسی جلب توجه محققان به سمت کشف تولیدکننده‌های متابولیت‌های جدید می‌باشد. اکتینوباکترها تقریباً ۱۰ درصد از مجموع کلی باکتری‌های دریایی را تشکیل می‌دهند و می‌توان آن‌ها را به راحتی از رسوبات دریایی جدا سازی نمود (۱۵).

اکتینوباکترها بزرگ‌ترین ژنوم را در میان باکتری‌ها دارا می‌باشند. این ژنوم طولانی که درصد بالایی از G+C را دارد به وسیله هزاران عامل نسخه برداری و بسته به نیاز خاص موجود، بیان می‌گردد. به همین دلیل توانایی تولید انواع متابولیت‌های ثانویه را دارا می‌باشند (۱۴). بسیاری از اکتینوباکترهای جداسازی شده از اقیانوس‌های عمیق حاوی

شکل ۱: تکنیک‌های اصلی جداسازی و کشت اکتینوバکترهای دریا. عصاره ترکیبات و ویژگی‌های زیستی و شیمیایی آنها موجب پیشرفت در تولید دارویی گردد (۲).

امروزه بیش از ۳۰ هزار بیماری از نظر بالینی توصیف شده است که کمتر از یک سوم این بیماری‌ها می‌توانند بر اساس عالیم بیماری شناسایی و درمان شوند (۱۹). فرآورده‌های طبیعی نقش اساسی در کشف دارو ایفا می‌نمایند. اگرچه بهره برداری از اکتینوバکترهای دریایی به عنوان منبع غنی از متابولیت‌های ثانویه جدید در مراحل ابتدایی قرار دارد، اما متابولیت‌های جدید بسیار زیادی در چند سال اخیر از آنها

انواع مختلفی از ترکیبات خدمیکروبی از اکتینومایست‌ها جداسازی شده است که برخی از آنها شامل آمینوگلیکوزیدها، آتراسایکلین‌ها، گلیکوپپتیدها، بتالاکتان‌ها، ماکرولیدها، نوکلئوزیدها، پپتیدها، پلی‌استرها، پلی‌کتونیدها، اکتینومایسین‌ها و تتراسایکلین‌ها می‌باشند (۱۲).

بیشتر این ترکیبات متابولیت‌های خارج سلولی هستند که به طور معمول در محیط کشت ترشح می‌شوند (۷).

ساحل Kailua در هاوایی جداسازی گردید. بناکتین در برابر هر

دو باکتری گرم مثبت و گرم منفی و همچنین برخی از قارچ‌ها دارای خاصیت ضد میکروبی می‌باشد (۲۳).

دیازپینومایسین (Diazepinomycin) (شکل ۲) یک دای بنزو دیازپینون فارنسیله است که به وسیله سویه میکرومونوسپرا (*Micromonospora*) تولید شده است. مشخص شده است که این ترکیب دارای خاصیت ضد باکتریایی، ضد التهابی و ضد توموری می‌باشد. همچنین در شرایط برون تن دارای گستره وسیعی از فعالیت سیتو توکسیک و در شرایط درون تن در مدل‌های موشی دارای فعالیت‌هایی علیه تومور‌های مغزی، سرطان سینه و سرطان پروستات است (۲).

لینامایسین (Lyamicin) (شکل ۲) ترکیبی است که از مارینوسپرا اس پی. جداسازی گردیده است. فعالیت ضد میکروبی گسترده این ترکیب در برابر ۱۱ عامل بیماری زا از جمله باکتری‌های گرم مثبت و گرم منفی به اثبات رسیده است. همچنین مشخص شده که این ترکیب می‌تواند به طور معناداری علیه عوامل بیماری زای مقاوم به دارو مانند استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به ونکومایسین فعالیت نماید (۲۴). کابوکسومایسین (Caboxamycin) (شکل ۲) یک آنتی بیوتیک بنزوگسازول جدید است که از استرپتومایسین سویه NTK937 جداسازی شده از رسوبات ناحیه Canary Basin در اقیانوس اطلس جنوبی حاصل گردید. کابوکسومایسین مهارکننده فعالیت باکتری‌های گرم مثبت و نیز سلول‌های توموری رده گاستریک آدنوکارسینوما (AGS)، کارسینومای سلول‌های کبدی (Hep G2) و سلول‌های کارسینومای سینه (MCF7) می‌باشد. همچنین مشخص شده که این آنتی بیوتیک قادر است آنزیم فسفو دی استراز را مهار نماید (۲۵).

بیس انتراکوینون (Bisanthraquinone) (شکل ۲) آنتی بیوتیک جدیدی است که از یکی از گونه‌های استرپتومایسین به دست آمده است. فعالیت‌های زیستی این آنتی بیوتیک علیه جدایه‌های بالینی مانند انتروکوکوس اورئوس مقاوم به ونکومایسین، استافیلکوکوس اورئوس های حساس و مقاوم به

جداسازی شده است (۱۷).

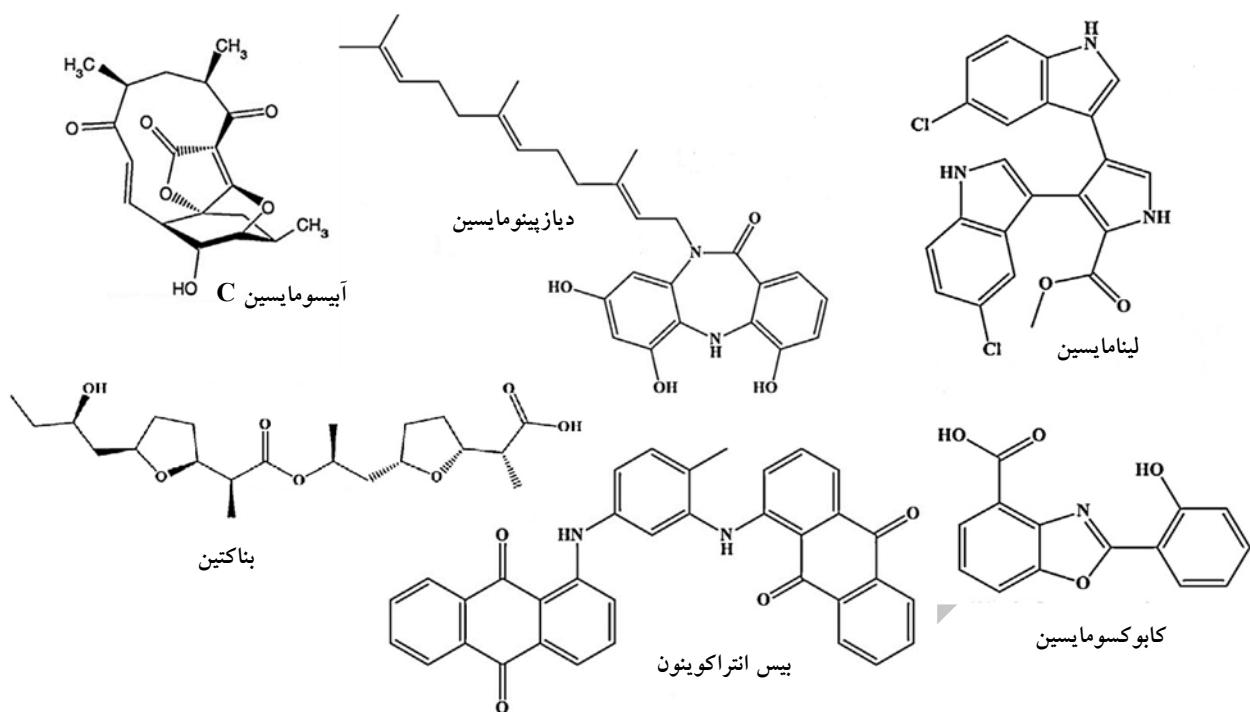
تنوع بسیار زیاد محصولات اکتینوباکترها، یکی از دلایل اصلی می‌باشد که توجه محققان را به سوی جستجوی متابولیت‌های جدید از آنها معطوف نموده است. مراحل مختلفی که برای جداسازی، شناسایی و عرضه ترکیبات دارویی سپری می‌شود به صورت شماتیک در شکل ۱ نشان داده شده است (۲). در ادامه برخی از متابولیت‌های ثانویه جدید که در سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۴ از اکتینوباکترهای دریایی به دست آمده است و نیز نقش آنها در درمان برخی از بیماری‌ها را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

فعالیت ضد باکتریایی

یک عامل ضدباکتریایی ماده‌ای است که یا مانع از رشد باکتری می‌گردد و یا آن را می‌کشد. در حال حاضر مرگ و میر در اثر بیماری‌های عفونی ایجاد شده توسط میکرووارگانیسم‌های مقاوم به آنتی بیوتیک یکی از مشکلات اصلی بهداشت عمومی می‌باشد (۲۰). فراوانی مقاومت در عوامل بیماری زای میکروبی در سراسر جهان به طور هشدار دهنده‌ای رو به افزایش می‌باشد (۲). برای غلبه بر این مشکل توسعه داروهای موثر جدیدتر و بدون عوارض جانبی ضرورت اجتناب ناپذیر است. به طور کلی، اکتینوباکترهای دریایی در سطح وسیعی برای فعالیت ضد باکتریایی شان مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

آبیسومایسین C (Abyssomicin C) (شکل ۲) یک آنتی بیوتیک چند حلقه‌ای پلی کتونید جدید می‌باشد که به وسیله سویه وروکوسمیسپرا (*Verrucosispora*) دریایی تولید شده است (۲۱). این دارو مهار کننده قوی ستز پارا-آمینو بنزویلیک اسید است. بنابراین می‌تواند ستز اسید فولیک را در مراحل اولیه متوقف نماید. مطالعات نشان داده است که آبیسومایسین C اثر قوی بر روی باکتری‌های گرم مثبت مقاوم به آنتی بیوتیک مانند استافیلکوکوس اورئوس مقاوم به ونکومایسین دارد (۲۲).

ترکیب جدید دیگر بناکتین (Bonactin) (شکل ۲) است که از کشت مایع استرپتومایسین سویه BD21-2 که از رسوب

شکل ۲: ساختار شیمیایی برخی از ترکیبات ضد باکتریایی حاصل از اکتینوباکترهای دریایی (۷).

آنٹی بیوتیک علاوه بر فعالیت ضد قارچی در برابر موکور میه هئی (Mucor miehei)، دارای فعالیت ضد جلبکی علیه جلبک

های کلرورولا ولگاریس (*Chlorella vulgaris*) و کلرورلا سوروکینیانا (*Chlorella sorokiniana*) نیز می باشد. همچنین این آنتی بیوتیک دارای فعالیت ضد باکتریایی علیه استافیلوکوکوس اورثوس و پاسیلوفس سورتیلیس و نیز فعالیت ضد سرطانی می باشد (۲۸).

N-۲-هیدروکسی فنیل)-۲-فنازینامین (NHP) (شکل ۳) آنتی بیوتیک جدید است که از نوکاردیا داسون ویلی (Nocardia dassonvillei) به دست آمده است. این ترکیب جدید دارای فعالیت ضد قارچی علیه قارچ های کاندیدا آلبیکنس می باشد (۲۹).

فعالیت ضد ویروسی

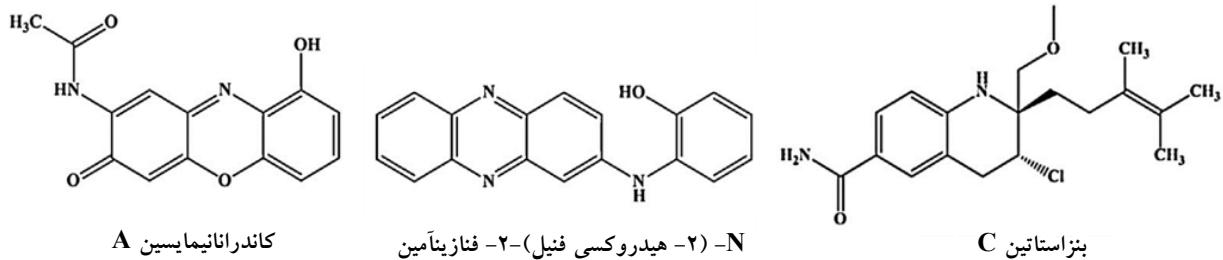
ترکیبات ضدویروسی دریایی منبع طبیعی منحصر بفردی در دریا هستند که از کاربردهای متنوعی برخوردار می باشند مانند کنترل

فعالیت ضد قارچی

تاکنون آنتی بیوتیک های بسیار زیادی از انواع مختلف میکروارگانیسم ها جداسازی شده است. با این وجود هنوز مطالعات برای شناسایی آنتی بیوتیک های جدید که در برابر عوامل بیماری زای قارچی مقاوم باشند در حال انجام می باشد. اکتینوباکترهای دریایی از نظر تولید فرآورده های ضد قارچی بسیار مفید می باشند (۲). استرپومایسین سویه DA11 جدا شده از اسفنج *Craniella australiensis* در جنوب چین، قادر به تولید آنزیم کیتینازی است که دارای فعالیت ضد قارچی علیه آسپرژیلوس نایجر (*Aspergillus niger*) و کاندیدا آلبیکنس (*Candida albicans*) می باشد (۲۷).

کاندرانانیمایسین A (Chandrananimycin) (شکل ۳)

آنٹی بیوتیک جدیدی است که از اکتینومادورا (*Actinomadura*) حاصل شده است. مطالعات نشان داده است که این

شکل ۳: ساختار شیمیایی برخی از ترکیبات ضد قارچی و ضد ویروسی حاصل از اکتینو باکترهای دریایی (۷).

دارویی ایفا می نمایند (۳۳). در حال حاضر مطالعات کمی بر روی نقش ضد سرطانی ترکیبات فعال زیستی حاصل از اکتینو باکترهای دریایی صورت گرفته است.

سالینوسپورامید A (Salinosporamide A) (شکل ۴) یک بتا لاکتون گاما لاکتان دوحلقه‌ای جدید و نادر است که از یک اکتینو باکتری دریایی به نام استرپتومایسیس تروپیکا (*S. tropica*) چهار کنده حdasازی شده است (۳۴). سالینوسپورامید A یک مهار کننده پروتئازوم فعال است که موجب القای آپوپتوز در سلول‌های توموری بدینخیم مغز استخوان می گردد (۳۵).

پرودوم (Prudhomme) و همکاران در سال ۲۰۰۸ سالینوسپورامید A را به عنوان داروی ضد سرطان، ضد مalaria و ضد انگل مورد بررسی قرار دادند (۳۶). نکته جالب توجه این است که سویه‌های مقاوم به کلروکوئین هنوز به سالینوسپورامید A حساس می باشند. هدف قرار دادن سیستم پروتئازوم کاربرد درمانی گستردۀ ای دارد. به طوری که می تواند موجب مهار رشد و بقای انواع مختلف سلول گردد (۳۶). این ویژگی‌ها باعث شده که استفاده از این دارو به عنوان کاندیدای بسیار مناسبی برای درمان‌های جایگزین داروهایی با خاصیت ضد باکتریایی، ضد انگلی، ضد قارچی یا ضد ویروسی مطرح شود.

فعالیت ضد تومور

در نیم قرن گذشته هزاران آنتی بیوتیک به طور موفقیت آمیز برای درمان بیماری‌های ایجاد شده توسط میکروب‌ها مورد

زیستی ویروس‌های روده ای انسان موجود در آب‌های آلوهه به فاضلاب، شیمی درمانی بیماری‌های ویروسی در انسان و حیوانات. در حال حاضر، تعداد کمی از ترکیبات به دست آمده از اکتینو باکترهای دریایی با فعالیت ضدویروسی شناخته شده است (۲). بنزاستاتین C (Benzastatin) (شکل ۳) یک ۳-کلورو- تترا هیدرو کوئینولون آلکالوئید استخراج شده از باکتری *Streptomyces nitrosporeus* است که دارای خاصیت ضد ویروسی علیه هرپس سیمپلکس تایپ ۱ (HSV-1)، هرپس سیمپلکس تایپ ۲ (HSV-2) و ویروس ورم حفره دهانی (VSV) است (۳۰).

خواص ضد ویروسی یک استرپتومایسیس دریایی (جدا شده از آب‌های ساحلی جنوب غرب هند) در برابر ویروس سندروم نقطه سفید (WSSV) در میگوهای خانواده پنائید (Penaeid) گزارش شده است (۳۱).

فعالیت ضد سرطان

سرطان یکی از جدی ترین مسائلی است که سلامت انسان را تهدید می کند و سرطان سینه دومین عامل مرگ و میر در زنان محسوب می شود (۳۲). از روش‌های درمانی مقابله با سرطان می توان به عمل جراحی، پرتو درمانی، ایمونوتراپی و شیمی درمانی اشاره نمود (۳۲).

بسیاری از فرآورده‌های دارویی حاصل از دریا که دارای خاصیت ضد توموری هستند از اکتینو باکترهای دریایی مشتق شده‌اند. این متابولیت‌ها نقش مهمی را در شناسایی ترکیبات

شده اند. یکی از این فرآورده‌ها آرنیکولید (Arenicolides) (شکل ۴) می‌باشد که از اکتینوباکتر دریایی مهمی به نام سالینیسپورا آرنیکولا (*Salinisporea arenicola*) سویه CNR-005 موجود در رسوبات دریایی عمق ۲۰ متری آب‌های اطراف جزیره گوام استخراج شده است. مشخص شده است که آرنیکولید A دارای اثر سیتوتوکسیک بر رده سلولی آدنوکارسینومای کولون انسان HCT-116 می‌باشد (۴۲).

اورئولیک اسید (Aureolic acid) (شکل ۴) (شامل کرومومایسین B، A2 و A3) آنتی بیوتیک‌های ضد توموری WBF16 جدیدی هستند که از استرپتومایسین اس بی. جداسازی شده است. این ترکیبات فعالیت سیتوتوکسیک قوی HCT116، A549، HEPG2، SGC7901 و COC1 از خود نشان داده اند (۴۳).

HUVEC

فعالیت سیتوتوکسیک

رسیستوفلاوین (Resistoflavine) (شکل ۵) یک ترکیب سیتوتوکسیک است که از استرپتومایسین چیانسیس (Streptomyces chibaensis) AUBN1/7 سویه گردید. فعالیت سیتوتوکسیک این ترکیب علیه رده‌های سلولی آدنوکارسینومای روده ای انسان HMO2 و کارسینومای کبدی به اثبات رسیده است (۴۴).

لوستامايسین (Lucentamycins) (شکل ۵) پیتیدی است که به وسیله نوکاردیوپسیس لوستنیسیس (*Nocardiopsis lucentensis*) سویه CNR-712 جدا شده از رسوبات دریاچه نمکی جزیره Little San Salvador در باهاماس تولید می‌گردد. این ترکیب بر اساس ساختار دارای انواع مختلف A تا D می‌باشد. از این میان لوستامايسین‌های A و B در شرایط آزمایشگاهی دارای فعالیت سیتوتوکسیک علیه رده سلولی کارسینومای روده انسان HCT116 بودند. اما لوستامايسین‌های C و D فاقد فعالیت سیتوتوکسیک بودند. این پیشنهاد می‌نماید که حضور حلقه آروماتیک برای فعالیت زیستی این کلاس از ترکیبات ضروری می‌باشد (۴۵).

منسورامايسین C (Mansouramycin) (شکل ۵) یکی از

استفاده قرار گرفته اند. بنابراین جای تعجب نیست که تعداد زیادی از سلول‌های توموری و باکتریایی به داروهای ضد میکروبی مقاوم شده اند. در گذشته راه حل این مشکل استفاده از داروهای ضد سرطان و یا ضد میکروبی جدید از منابع رایج بود. با این وجود در سال‌های اخیر تعداد این آنتی بیوتیک‌های جدید به دلیل فرسودگی منابع رایج به شدت کاهش یافته است (۳۷).

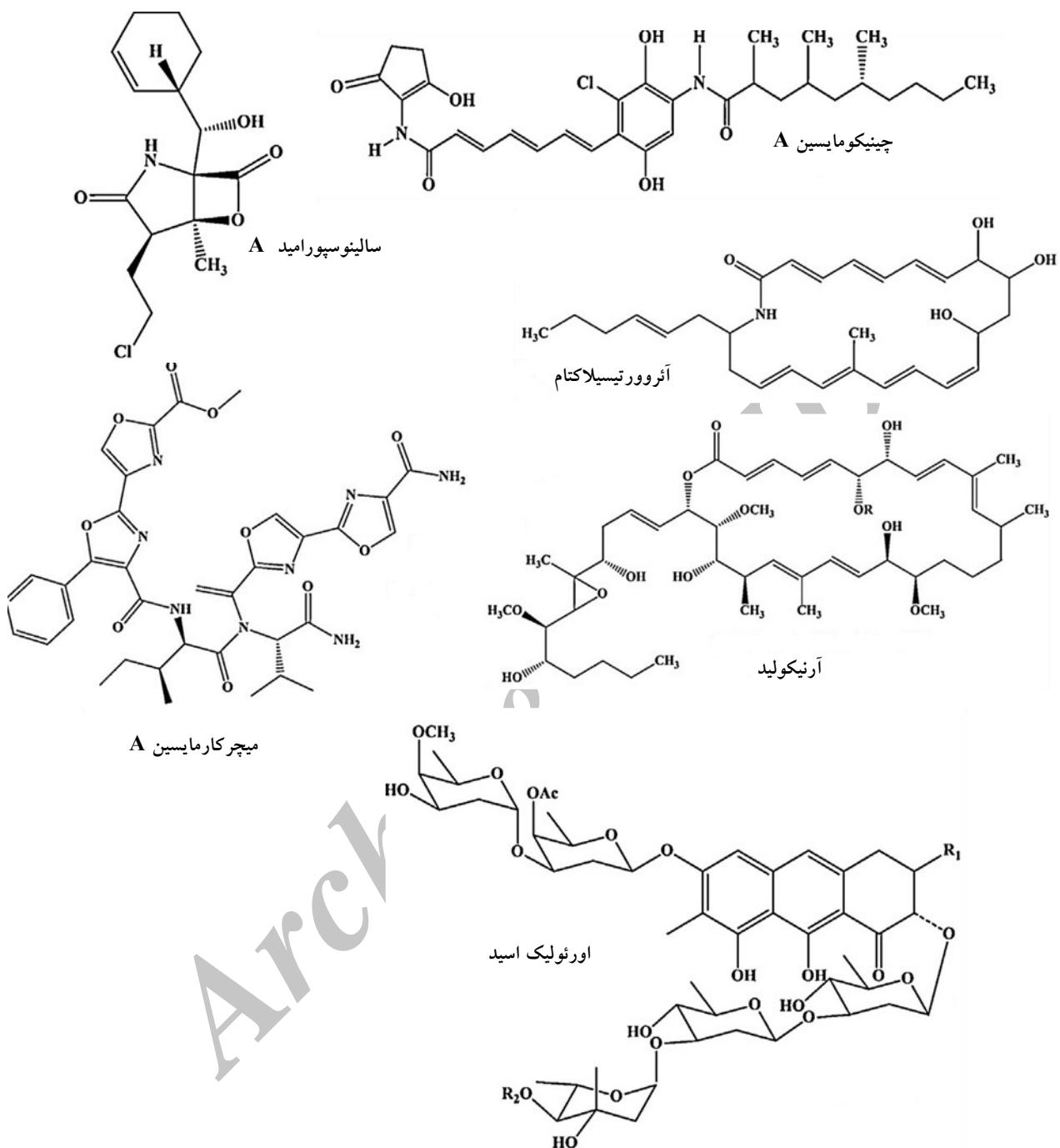
به همین دلیل تمرکز بر روی منابع نادری مانند اکتینوباکترهای دریایی توجه خاصی را به خود جلب نموده است. این باکتری‌ها توانایی تولید متابولیت‌های ثانویه فعال از نظر زیستی را دارند. به طوری که بسیاری از آن‌ها به عنوان آنتی بیوتیک عمل می‌کنند و از طرفی دیگر این ترکیبات تاکنون در سایر میکرووارگانیسم‌های خاکی شناسایی نشده اند (۳۸).

چینیکومایسین A (Chinikomycin) (شکل ۴) یک آنتی بیوتیک ضد تومور جدید است که از یک گونه استرپتومایسین به دست آمده و دارای فعالیت ضد توموری علیه رده‌های متفاوت سلول‌های سرطانی انسان می‌باشد (۳۹).

آئروورتیسیلاکتان (Aureoverticillactam) (شکل ۴) یکی از ۲۲ عضو ماکروسیکلیک لاکتان است که از رسوبات دریایی حاوی استرپتومایسین آئروورتیسیلاکتان NPSOO1583 (Streptomyces aureoverticillatus) سویه جداسازی شده است. آئروورتیسیلاکتان دارای فعالیت مهارکننده‌ای علیه آدنوکارسینوما کلورکتال انسانی و لوكمی Jurkat و ملانوما در موش می‌باشد (۴۰).

میچرکارمايسين A (Mechercharmycin) (شکل ۴) یک ترکیب سیتوتوکسیک جدید است که از ترموماکتینومایسین YM-251 (Thermoactinomyces) سویه دریایی به دست آمده است. میچرکارمايسين A فعالیت ضد توموری قوی دارد. در حالی که میچرکارمايسين B فاقد همچین فعالیتی است (۴۱).

تعداد زیادی از پلی کتیدهای نوع ۱ که دارای فعالیت ضد تومور هستند از اکتینوباکترهای دریایی جداسازی

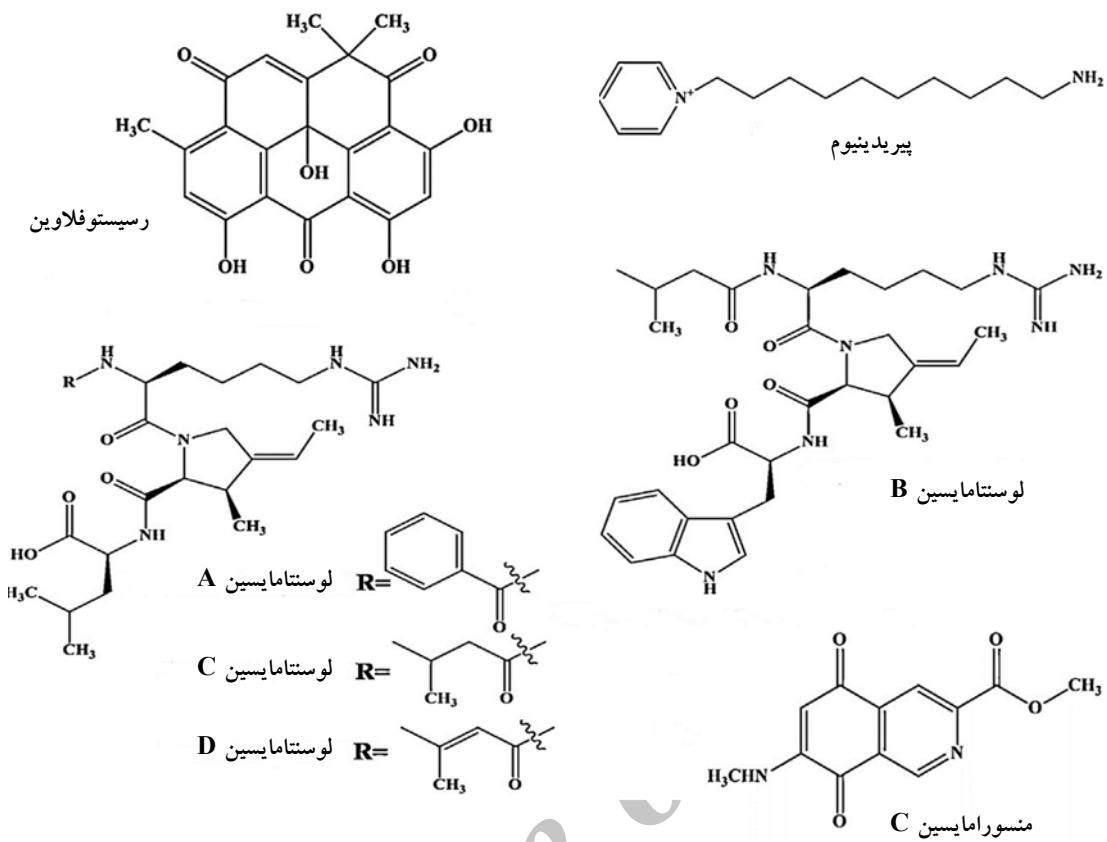

شکل ۴: ساختار شیمیایی برخی از ترکیبات ضد سرطان و ضد تومور حاصل از اکتینوباکترهای دریایی (۲).

سیتوتوکسیک در برابر سلول‌های سرطانی مختلف مانند سرطان ریه، سینه، کبد، پروستات و ملانوما می‌باشد (۴۶). پیریدینیوم (Pyridinium) (شکل ۵) یک آنتی بیوتیک جدا شده از آمیکولا توپیسیس آلبای (Amycolatopsis alba) است. این ترکیب در شرایط آزمایشگاهی فعالیت سیتوتوکسیک قوی

آنتی بیوتیک گروه ایزوکوئینولین کوئینون جدا شده از استرپتومایسین اس پی. است که خاصیت سیتوتوکسیک این ترکیب در برابر ۳۶ رده سلولی توموری مورد بررسی قرار گرفته است.

مطالعات نشان می‌دهد که این آنتی بیوتیک دارای فعالیت

شکل ۵: ساختار شیمیایی برخی از ترکیبات سیتو توکسیک حاصل از اکتینو باکترهای دریایی (۲).

موثر برای درمان بیماری های یاد شده ضروری است (۴۹). پیمیتل الاردو (Pimentel-Elardo) و همکاران در سال ۲۰۱۰ گونه ای از استرپتومایسین را از اسفنج های دریای مدیترانه جداسازی کردند و تولید متابولیت های ثانویه و فعالیت های ضد میکروبی آن را مورد بررسی قرار دادند.

پس از جداسازی و خالص سازی مشخص گردید که این باکتری قادر به تولید ۳ترکیب شناخته شده شامل والینومایسین (cyclic depsipeptide valinomycin)، دپسی پپتید حلقوی (cyclic depsipeptide valinomycin) و بوتنولید (butenolide) استاروسپورین می باشد. این ترکیبات فعالیت های ضد انگلی جدید به ویژه در برابر لیشمانیا ماذور (*Leishmania major*) و تریپانوزوما بروسی (Trypanosoma brucei brucei) دارای خود نشان دادند (۴۹).

پیچیده‌ای است که به وسیله یک گونه جدید از اکتینوباکتریوم آورمکتین (Avermectins) (شکل ۶) ترکیب شیمیایی

علیه رده های سلولی سرطانی رحم (MCF-7)، سینه (HeLa) و مغز (U87MG) را نشان داده است. علاوه بر این فعالیت ضد باکتریایی پیریدینیوم علیه باکتری های گرم مثبت و گرم منفی، نیز به اثبات رسیده است (۴۷).

فعالیت ضد انگل

تری پانزه و ماتیدهای انگلی موجب بروز بیماری های مهمی مانند لیشمانیوزیس و بیماری Chagas می گردند. این بیماری ها هر ساله موجب درگیری میلیون ها نفر و مرگ و میر هزاران نفر در سرتاسر جهان می گردند. متاسفانه هیچ درمان مناسبی به ویژه برای مرحله مزمن بیماری وجود ندارد و برخی از داروهای مورد استفاده برای درمان این بیماری ها دارای اثرات جانبی زیادی هستند (۴۸). با توجه به میزان هشدار دهنده مرگ ناشی از این انگل ها و نیز ظهور انگل های مقاوم به آنتی بیوتیک ها کشف داروهای جدید و

فعالیت‌های ضد باکتریایی و ضد توموری نیز می‌باشد. تری اوگراکارسین A و C از استرپتومایسین اوکراستوس (Streptomyces ochraceus) و استرپتومایسین بوتروپنیسیس (Streptomyces bottropensis) به دست آمده‌اند (۵۱). برخی از این ترکیبات فعالیت آنتی‌پلاسمودیال بسیار قوی دارند که قابل مقایسه با داروی آرتیمیسین (Artemisinin) (فعال ترین ترکیب علیه عامل بیماری زای مalaria) می‌باشد.

مطالعات انجام شده در ایران

با وجود اهمیت بسیار زیاد اکتینو باکترهای دریایی در تولید متابولیت‌های ثانویه فعال، مطالعات بسیار کمی در این زمینه در ایران انجام شده است. برخی از این تحقیقات بسیار ابتداً بوده و تنها به شناسایی سویه‌های جداسازی شده و بررسی خاصیت‌های ضد میکروبی آنها پرداخته است.

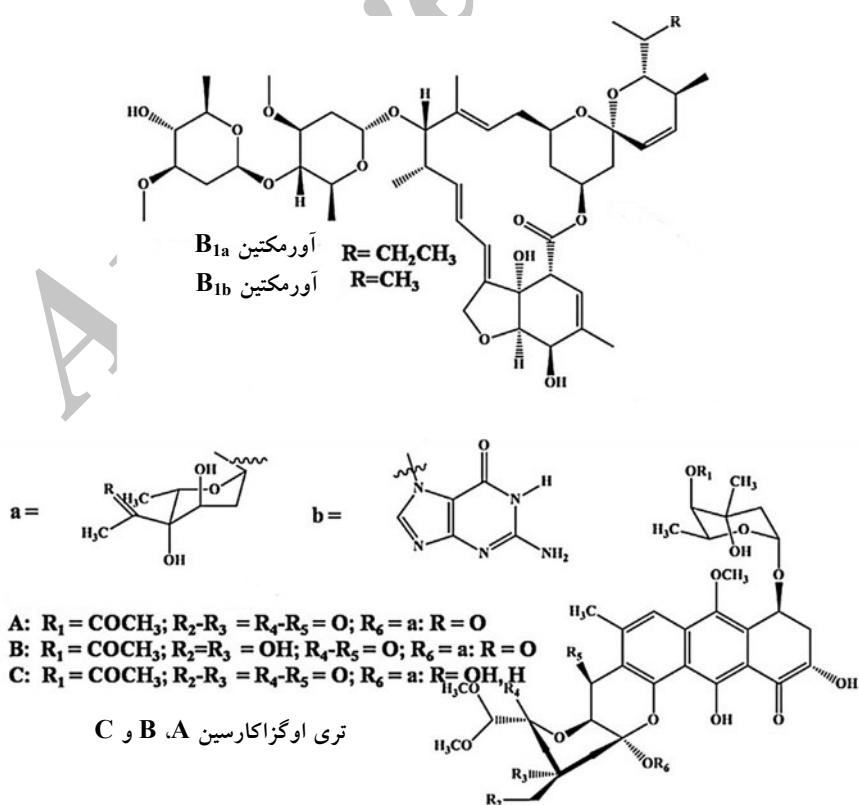
صفائیان (Safaeian) و همکاران سویه دریایی باکتری Streptomyces استرپتومایسین گریزکولوآلبوس (

به نام استرپتومایسین آورمیتیلیس (Streptomyces avermitilis) تولید می‌گردد. این ترکیب دارای فعالیت قوی علیه نماتودهای ایجاد کننده بیماری‌های گوارشی می‌باشد (۲).

فعالیت ضد مalaria

malaria بیماری است که توسط جنس پلاسمودیوم (Plasmodium) ایجاد می‌گردد و هر ساله بیش از ۳۰۰ میلیون مورد درگیری و بیش از ۲ میلیون مرگ در اثر آن گزارش می‌شود. انگل پلاسمودیوم فالسی پاروم (P. falciparum) مسبب کشنده ترین فرم این بیماری است و میزان مقاومت آن نسبت به تمام داروهای ضد مalaria در حال افزایش می‌باشد (۵۰). بنابراین روش‌های درمانی جدید برای مقابله جدی با این بیماری ضروری است.

تری اوگراکارسین (Trioxacarcins) (شکل ۶) ترکیب پیچیده‌ای است که فعالیت ضد مalaria ای وسیعی علیه عوامل ایجاد کننده مalaria از خود نشان می‌دهد. همچنین دارای

شکل ۶: ساختار شیمیایی برخی از ترکیبات ضد انگلی و ضد Malaria ای حاصل از اکتینو باکترهای دریایی (۲).

садاتی (Sadati) و همکاران اکتینومایست های سواحل دریاچه ارومیه را جداسازی نمودند. تمامی سویه های جداسازی شده به جنس استرپتومیس تعلق داشتند. این سویه ها فعالیت ضد باکتریایی مناسبی در برابر باکتری های بیماری زای انسانی مانند سالمونلا تایفی (Salmonella typhi)، اشریشیا کلی (Bacillus cereus)، اسکریچیا کولی (Escherichia coli)، پاسیلوس سرئوس (Staphylococcus aureus) و استافیلوکوکوس اورئوس (Staphylococcus aureus) و کلیبسیلا نمونیه (Klebsiella pneumoniae) داشتند (۵۶).

نتیجه گیری

افزایش قابل توجه محصولات طبیعی به ویژه ترکیبات حاصل از ارگانیسم های دریایی و پتانسیل اکتینوباکترهای دریایی در سنتز انواع مختلف ترکیبات، این گروه از باکتری ها را به فهرست اولیه تحقیقات آورده است. ترکیبات فعال زیستی حاصل از اکتینوباکترهای دریایی دارای ساختارهای شیمیایی متمایزی می باشند که می توانند مبنای برای ساخت داروهای جدید به منظور مقابله با عوامل بیماری زای مقاوم باشند. با افزایش پیشرفت در علم و تکنولوژی در آینده تقاضای بسیار بیشتری برای ترکیبات فعال زیستی جدید حاصل از اکتینوباکتریایی دریایی وجود خواهد داشت.

تشکر و قدردانی

نویسندها این مقاله از تمام پژوهشگرانی که در سرتاسر جهان و کشور عزیzman نتایج مطالعه شان به ارائه این مقاله منجر گردید و به دلیل محدودیت های مقاله امکان استناد به تمامی آنها وجود نداشته است کمال امتنان را دارند.

(griscoloalbus) را از یک مرجان نرم *Erecta sinularia* واقع در خلیج فارس جداسازی نمودند. این محققان اثر سیتو توکسیک عصاره های مختلف الکلی این باکتری را بر روی سلول های سرطانی اپیدرمومیید دهان (KB) مورد بررسی قرار دادند. نکروز و تغییرات هسته مشاهده شده در سرطانی موجب شد که عصاره استونی باکتری استرپتومیس گریز کولوآلبوس به عنوان کاندیدی جهت داروهای سیتو توکسیک معروفی گردد (۵۲).

محسنی (Mohseni) و همکاران در سال ۲۰۱۳ رسوبات دریای خزر را به منظور ارزیابی فعالیت ضد قارچی اکتینومایست ها مورد بررسی قرار دادند. نتایج آنها نشان داد که تمامی ۲۰ سویه جداسازی شده فعالیت ضد قارچی مناسبی در برابر گونه های کاندیدا (Candida sp.) و آسپرژیلوس (Aspergillus sp.) از خود نشان دادند (۵۳).

کفیل زاده (Kafilzadeh) و همکاران در سال ۲۰۱۳ اکتینومایست های سواحل جنگل های حررا در جنوب ایران را جداسازی نمودند. بیش از ۸۰ درصد از سویه های جداسازی شده دارای فعالیت ضد باکتریایی در برابر ۶ باکتری بیماری زای انسانی بودند (۵۴).

منادی (Monadi) و همکاران اکتینومایست های تولید کننده آنتی بیوتیک را از نمونه های آب و رسوبات نواحی شمالی خلیج فارس جداسازی نمودند. در این مطالعه ۵۷ درصد از سویه های جداسازی شده فعالیت ضد باکتریایی در برابر حداقل یکی از باکتری های بررسی شده از خود نشان دادند. اثر ضد باکتریایی عصاره اکتینومایست در باکتری های گرم منفی بیشتر از گرم مثبت گزارش گردید (۵۵).

References

1. Olano C, Méndez C, Salas JA. Antitumor compounds from marine actinomycetes. Mar Drugs. 2009; 7(2): 210-248.
2. Manivasagan P, Venkatesan J, Sivakumar K, Kim SK. Pharmaceutically active secondary metabolites of marine actinobacteria. Microbiol Res. 2014; 169: 262-278.

3. Nabipour I, Najafi A, Bolkheir A. Anticancer and cytotoxic compounds from seashells of the Persian Gulf. *Iran South Med J.* 2009; 12(3): 231-237. [In Persian]
4. Subramani R, Aalbersberg W. Marine actinomycetes: An ongoing source of novel bioactive metabolites. *Microbiol Res.* 2012; 167: 571- 580.
5. Mohebbi Gh, Nabipour I, Vazirizadeh A. The Sea, the Future Pharmacy. *Iran South Med J.* 2014; 17(4): 748-788. [In Persian]
6. Fenical W, Jensen PR. Developing a new resource for drug discovery: marine actinomycete bacteria. *Nat Chem Biol.* 2006; 2: 666-673.
7. Ramesh S, Mathivanan N. Screening of marine actinomycetes isolated from the Bay of Bengal, India for antimicrobial activity and industrial enzymes. *World J Microbiol Biotechnol.* 2009; 25: 2103-2111.
8. Dharmaraj S. Marine Streptomyces as a novel source of bioactive substances. *World J Microbiol Biotechnol.* 2010; 26(12): 2123-2139.
9. Sun W, Dai S, Jiang S, Wang G, Liu G, Wu H. Culture-dependent and culture independent diversity of actinobacteria associated with the marine sponge *Hymeniacidon perleve* from the south China sea. *Antonie Van Leeuwenhoek.* 2010; 98: 65-75.
10. Xiao J, Luo Y, Xie S, Xu J. *Serinicoccus profundi* sp. nov., a novel actinomycete isolated from deep-sea sediment and emended description of the genus *Serinicoccus*. *Int J Syst Evol Microbiol.* 2011; 61: 16-19.
11. Manivasagan P, Venkatesan J, Siyakumar K, Kim SK. Marine actinobacterial metabolites: current status and future perspectives. *Microbiol Res.* 2013; 168: 311-332.
12. Berdy J. Bioactive microbial metabolites. *J Antibiot.* 2005; 58(1): 1-26.
13. Mann J. Natural products as immunosuppressive agents. *Nat Prod Rep.* 2001; 18(4): 417-430.
14. Zaker Bostanabad S, Hashemi Shahraki AR, Heidarieh P, Hossinani M. Isolation and antimicrobial characteristics of actinomycetes isolated from Iran's deserts. *New Cell Mol Biotechnol.* 2014; 4(16): 92-97. [In Persian]
15. Ward AC, Bora N. Diversity and biogeography of marine actinobacteria. *Curr Opin Microbiol.* 2006; 9(3): 279-286.
16. Tringe SG, Von Mering C, Kobayashi A, Salamov AA, Chen K, Chang HW. Comparative metagenomics of microbial communities. *Sci.* 2005; 308(5721): 554-557.
17. Lam KS. Discovery of novel metabolites from marine actinomycetes. *Curr Opin Microbiol.* 2006; 9: 245-251.
18. Bentley S, Chater K, Cerdeno-Tarraga A-M, Challis G, Thomson N, James K. Complete genome sequence of the model actinomycete *Streptomyces coelicolor* A3. *Nature.* 2002; 417 (6885): 141-147.
19. Schultz M, Tsaklakidis C. *Nachr Chem Tech Lab.* 1997; 45: 159-165.

20. Ravikumar S, Gnanadesigan M, Saravanan A, Monisha N, Brindha V, Muthumari S. Antagonistic properties of seagrass associated *Streptomyces* sp., RAUACT-1: a source for anthraquinone rich compound. Asian Pacific J Tropical Med. 2012; 5(11): 887-890.
21. Riedlinger J, Reicke A, Zähner H, Krismer B, Bull AT, Maldonado LA. Abyssomicins, inhibitors of the para-aminobenzoic acid pathway produced by the marine *Verrucosispora* strain AB-18-032. J Antibiot. 2004; 57(4): 271-279.
22. Rath JP, Kinast S, Maier ME. Synthesis of the fully functionalized core structure of the antibiotic abyssomicin C. Org Lett. 2005; 7(14): 3089-3092.
23. Schumacher RW, Talmage SC, Miller SA, Sarris KE, Davidson BS, Goldberg A. Isolation and structure determination of an antimicrobial ester from a marine sediment-derived bacterium. J Nat Prod. 2003; 66(9): 1291-1293.
24. McArthur KA, Mitchell SS, Tsueng G, Rheingold A, White DJ, Grodberg J. Lynamicins A-E, chlorinated bisindole pyrrole antibiotics from a novel marine actinomycete. J Nat Prod. 2008; 71 (10): 1732-1737.
25. Hohmann C, Schneider K, Bruntner C, Irran E, Nicholson G, Bull AT. Caboxamycin, a new antibiotic of the benzoxazole family produced by the deep-sea strain *Streptomyces* sp. NTK 937&ast. J Antibiot. 2009; 62(2): 99-104.
26. Socha AM, LaPlante KL, Rowley DC. New bisanthraquinone antibiotics and semi-synthetic derivatives with potent activity against clinical *Staphylococcus aureus* and *Enterococcus faecium* isolates. Bioorg Med Chem. 2006; 14(24): 8446-8454.
27. Han Y, Yang B, Zhang F, Miao X, Li Z. Characterization of antifungal chitinase from marine *Streptomyces* sp., DA11 associated with South China Sea sponge *Craniella austroliensis*. Mar Biotechnol. 2009; 11(1): 132-140.
28. Maskey RP, Li F, Qin S, Fiebig HH, Laatsch H. Chandrananimycins A approximately C: production of novel anticancer antibiotics from a marine *Actinomadura* sp. isolate M048 by variation of medium composition and growth conditions. J Antibiot. 2003; 56(7): 622-634.
29. Gao X, Lu Y, Xing Y, Ma Y, Lu J, Bao W. A novel anticancer and antifungus phenazine derivative from a marine actinomycete BM-17. Microbiol Res. 2012; 167: 616-622.
30. Lee JG, Yoo ID, Kim WG. Differential antiviral activity of benzastatin C and its dechlorinated derivative from *Streptomyces nitrosporeus*. Biol Pharm Bull. 2007; 30(4): 795-797.
31. Kumar SS, Philip R, Achuthankutty C. Antiviral property of marine actinomycetes against white spot syndrome virus in penaeid shrimps. Curr Sci. 2006; 91(6): 807-811.
32. Ravikumar S, Gnanadesigan M, Thajuddin N, Chakkaravarthi V, Banerjee B. Anti-cancer property of sponge associated actinomycetes along Palk Strait. J Pharm Res. 2010; 3(10): 2415-2417.
33. Ravikumar S, Fredimoses M, Gnanadesigan M. Anticancer property of sediment actinomycetes against MCF-7 and MDA-MB-231 cell lines. Asian Pacific J Tropical Biomed. 2012; 2(2): 92-96.

34. Jensen PR, Williams PG, Oh DC, Zeigler L, Fenical W. Species specific secondary metabolite production in marine actinomycetes of the genus *Salinispora*. *Appl Environ Microbiol*. 2007; 73 (4): 1146-1152.
35. Chauhan D, Catley L, Li G, Podar K, Hidemitsu T, Velankar M. A novel orally active proteasome inhibitor induces apoptosis in multiple myeloma cells with mechanisms distinct from Bortezomib. *Cancer Cell*. 2005; 8(5): 407-419.
36. Prudhomme J, McDaniel E, Ponts N, Bertani S, Fenical W, Jensen P. Marine actinomycetes: a new source of compounds against the human malaria parasite. *PLoS ONE*. 2008; 3(6): e2335.
37. Demain AL, Sanchez S. Microbial drug discovery: 80 years of progress. *J Antibiot*. 2009; 62 (1): 5-16.
38. Williams PG. Panning for chemical gold: marine bacteria as a source of new therapeutics. *Trends Biotechnol*. 2009; 27(1): 45-52.
39. Li F, Maskey RP, Qin S, Sattler I, Fiebig HH, Maier A. Chinikomycins A and B: Isolation, structure elucidation, and biological activity of novel antibiotics from a marine *Streptomyces* sp. isolate M045. *J Nat Prod*. 2005; 68(3): 349-353.
40. Mitchell SS, Nicholson B, Teisan S, Lam KS, Barbara C. Aureoverticillactam, a novel 22-atom macrocyclic lactam from the marine actinomycete *Streptomyces aureoverticillatus*. *J Nat Prod*. 2004; 67(8): 1400-1402.
41. Kanoh K, Matsuo Y, Adachi K, Imagawa H, Nishizawa M, Shizuri Y. Mechercharmycins A and B, cytotoxic substances from marine-derived *Thermoactinomyces* sp. YM3-251. *J Antibiot*. 2005; 58(4): 289-292.
42. Williams PG, Miller ED, Asolkar RN, Jensen PR, Fenical W, Arenicolides AC. 26-membered ring macrolides from the marine actinomycete *Salinispora arenicola*. *J Org Chem*. 2007; 72(14): 5025-5034.
43. Lu J, Ma Y, Liang J, Xing Y, Xi T, Lu Y. Aureolic acids from a marine-derived *Streptomyces* sp. WBF16. *Microbiol Res*. 2012; 167: 590-595.
44. Gorajana A, Vinjamuri S, Kurada BV, Peela S, Jangam P, Poluri E. Resistoflavine, cytotoxic compound from a marine actinomycete, *Streptomyces chibaensis* AUBN1/7. *Microbiol Res*. 2007; 162(4): 322-327.
45. Cho JY, Williams PG, Kwon HC, Jensen PR, Fenical W. Lucentamycins AD, cytotoxic peptides from the marine-derived actinomycete *Nocardiopsis lucentensis*. *J Nat Prod*. 2007; 70 (8): 1321-1328.
46. Hawas UW, Shaaban M, Shaaban KA, Speitling M, Maier A, Kelter G. Mansouramycins A-D, cytotoxic isoquinolinequinones from a marine *Streptomyces*. *J Nat Prod*. 2009; 72(12): 2120-2124.
47. Dasari VRRK, Muthyalu MKK, Nikku MY, Donthireddy SRR. Novel Pyridinium compound from marine actinomycete, *Amycolatopsis alba* var. nov., DVR D4 showing antimicrobial and cytotoxic activities in vitro. *Microbiol Res*. 2012; 167: 346-351.

48. Shukla AK, Singh BK, Patra S, Dubey VK. Rational approaches for drug designing against leishmaniasis. *Appl Biochem Biotechnol.* 2010; 160(8): 2208-2218.
49. Pimentel-Elardo SM, Kozytska S, Bugni TS, Ireland CM, Moll H, Hentschel U. Anti-parasitic compounds from *Streptomyces* sp. strains isolated from Mediterranean sponges. *Mar Drugs.* 2010; 8(2): 373-380.
50. Reynolds JM, El Bissati K, Brandenburg J, Günzl A, Mamoun CB. Antimalarial activity of the anticancer and proteasome inhibitor bortezomib and its analog ZL3B. *BMC Clin Pharmacol.* 2007; 7(1): 7-13.
51. Maskey RP, Helmke E, Kayser O, Fiebig HH, Maier A, Busche A. Anti-cancer and antibacterial trioxacarcins with high anti-malaria activity from a marine *Streptomycete* and their absolute stereochemistry. *J Antibiot.* 2004; 57(12): 771-779.
52. Safaiean S, Asmar M, Farahmand M. Study of the effect of the cytotoxic extract of bacterium *Streptomyces* on epidermoid malignant cells of the oral cavity. *J Shaeed Sdoughi Uni Med Sci Yazd.* 2004; 12(2): 80-86. [In Persian]
53. Mohseni M, Norouzi H. Antifungal Activity of Actinomycetes Isolated from Sediments of the Caspian Sea. *J Mazand Univ Med Sci.* 2013; 23(104): 80-87. [In Persian]
54. Kafilzadeh F, Dehdari F, Namdar N. Isolation and evaluation of marine actinomycetes from mangrove forests in South of Iran against some human bacterial pathogens. *J Ardabil Univ Med Sci.* 2013; 13(1): 69-77. [In Persian]
55. Monadi M, Roayaei M, Najafzadeh H. Isolation and characterization of antibiotic producer actinomycetes from the Persian Gulf. *Iran J Public Health.* 2014; 43(Suppl 2): 138.
56. Sadati R, Barghi A. Urmia hypersaline lake: a potential source of actinomycets possessing. *Iran J Public Health.* 2014; 43(Suppl 2): 149.

Marine actinobacteria: a source for discovering of new drugs

Mohammad Nazarian¹, Iraj Nabipour², Akram Najafi³

¹MS.c. Student, Department of Molecular and Cellular Biology, Khalij Fars University, Bushehr, Iran.

²Professor, The Persian Gulf Marine Biotechnology Research Center, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran.

³PhD. Student, The Persian Gulf Marine Biotechnology Research Center, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran.

Abstract

Marine actinobacteria are virtually unlimited sources of novel secondary metabolites and are very important from therapeutic and industrial points of view. There are more than 22,000 known microbial secondary metabolites, 70% of which are produced by actinobacteria. Actinobacteria from terrestrial sources have been examined and identified since the 1950s, for many significant antibiotics, anticancer, anti-tumor and immunosuppressive activities. However, obtaining the previously discovered metabolites from terrestrial actinobacteria habitats attracted studies to different ecological habitats. The ecological role of actinobacteria in the marine environment is greatly neglected. Currently, the existence of marine actinobacteria have received considerable attention due to the structural diversity, unique biological activities of their secondary metabolites and a growing need for the development of new and potent therapeutic agents. In recent years, newly discovered secondary metabolites have shown a range of biological activities such as antibacterial, antifungal, anticancer, antitumor, cytotoxic, anti-inflammatory, anti-parasitic, anti malaria, antiviral, antioxidant, etc. In this review, an evaluation is made on the current status of research on marine actinobacteria yielding pharmaceutically active secondary metabolites. Bioactive compounds from marine actinobacteria possess distinct chemical structures that may form the basis for synthesis of new drugs that could be used to combat resistant pathogens. With the increasing advancement in science and technology, there would be a greater demand for new bioactive compounds synthesized by actinobacteria from various marine sources in future.

Keywords: Marine actinobacteria, Secondary metabolites, Bioactive compound.

Correspondence to: Akram Najafi

Tel: +989173736779

E-mail: akna85@gmail.com

Journal of Microbial World 2015, 8(1): 76-92.